

ECLI:NL:CRVB:2004:AR7794

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	09-12-2004
Datum publicatie	20-12-2004
Zaaknummer	03/5508 AW
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Ambtenarenrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Dienstongeval. Een beslissing om artikel 54 van het Barp niet van toepassing te verklaren strekt ertoe de betrokkene die aanspraak te onthouden. Aan een dergelijke beslissing kan het besluitkarakter niet worden ontzegd.
Wetsverwijzingen	Algemene wet bestuursrecht 1:3 Besluit algemene rechtspositie politie 54
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl TAR 2005/37

Uitspraak

03/5508 AW

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellante,

en

de Korpsbeheerder van de politieregio Midden en West Brabant, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Namens appellante is op de daartoe bij aanvullend beroepschrift aangevoerde gronden hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Breda van 24 september 2003, nr. 03/940 AW, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Namens gedaagde is een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft vervolgens nog stukken ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van 4 november 2004 waar namens appellante is verschenen mr. C.E. Derksen, werkzaam bij de politievakorganisatie ACP. Gedaagde heeft zich laten vertegenwoordigen door drs. P.J.J.M. van der Heijden, werkzaam bij de politieregio Midden en West Brabant.

II. MOTIVERING

1. Voor een uitgebreidere weergave van de in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden wordt verwezen naar de aangevallen uitspraak. De Raad volstaat met het volgende.

1.1. Appellante is werkzaam als medewerkster Meldcentrum A bij de politieregio Midden en West Brabant. Op 8 september 2001 heeft zij een "intern meldings-/registratie-formulier arbeidsongeval" ingevuld en ingediend bij gedaagde betreffende een gebeurtenis op vrijdag 31 augustus 2001 te omstreeks 2.45 uur.

1.2. Bedoelde gebeurtenis betrof een melding via het telefonisch alarmnummer 112 van het ophanden zijn van het vermoorden/doden van een driejarig kind, welk vermoorden/doden kort nadien ook is gerealiseerd. Volgens appellante raakte haar directe collega ten gevolge van deze melding geheel overstuurd en zag zij zich genoodzaakt te trachten hem te kalmeren; bovendien moest zij zijn taak overnemen. Appellante heeft in de periode van 4 september 2001 tot 12 januari 2002 haar werkzaamheden wegens ziekte niet verricht.

1.3. Nadat binnen de politieregio onderzoek en overleg hadden plaatsgevonden naar aanleiding van de indiening door appellante van het onder 1.1. genoemde formulier, heeft gedaagde appellante bij schrijven van 21 mei 2002 doen weten dat het ongeval op 31 augustus 2001 niet wordt aangemerkt als een dienstongeval onder meer omdat:

- geen oorzakelijk verband kon worden vastgesteld tussen de aard van de appellante opgedragen werkzaamheden en/of de bijzondere omstandigheden waaronder die werkzaamheden moesten worden verricht;
- de omstandigheden die tot de kennelijke psychische klachten zouden hebben geleid niet aantoonbaar zijn veroorzaakt dan wel het gevolg zijn geweest van een abnormale of excessieve werkomstandigheid.

1.4. Bij het bestreden besluit van 20 maart 2003 heeft gedaagde het bezwaar van appellante tegen het schrijven van 21 mei 2002 niet-ontvankelijk verklaard. Gedaagde heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat in dit schrijven niet een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is vervat. Hiertoe heeft gedaagde erop gewezen dat het verzoek van appellante nog niet strekt tot het verkrijgen van vergoeding van schade.

2. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellante tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard.

3. Appellante stelt zich (ook) in hoger beroep op het standpunt dat het schrijven van gedaagde van 21 mei 2002 wel degelijk een besluit in de zin van de Awb bevat. Volgens appellante wijzigt het vermelde in dat schrijven haar rechtspositie, gelet op de financiële aanspraken die een dienstongeval ingevolge het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) geeft.

4. De Raad overweegt met betrekking tot het voorliggende geschil het volgende.

4.1. In zijn uitspraak van 4 januari 2001 (TAR 2001, 25) heeft de Raad als zijn oordeel gegeven dat de enkele verklaring voor recht, los van enig rechtspositioneel voorschrift, dat een bepaald incident als een dienstongeval moet worden aangemerkt, geen besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Anders ligt dit - zoals de Raad onder verwijzing naar nadien gegeven uitspraken heeft overwogen in zijn uitspraak van 2 oktober 2003, TAR 2004, 25 - indien de korpsbeheerder naar aanleiding van een omtrent een incident ingevuld registratieformulier beslist dat artikel 54 van het Barp wel (of niet) van toepassing is. Immers, door de van toepassing verklaring van dat rechtspositioneel voorschrift krijgt betrokkene aanspraak op vergoeding van noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging. Een beslissing om artikel 54 van het Barp niet van toepassing te verklaren strekt ertoe de betrokkene die aanspraak te onthouden. Aan een dergelijke beslissing kan het besluitkarakter niet worden onzegd.

4.2. In het verlengde van het voorgaande is de Raad van oordeel dat het vermelde in het schrijven van gedaagde van 21 mei 2002 een besluit behelst waartegen op grond van de Awb voorziening kon worden gevraagd. Appellante heeft het onderhavige incident immers op het daartoe bestemde formulier aangemeld als een dienstongeval, zulks met het oog op eventueel door haar aan het Barp te ontfemen rechtspositionele aanspraken. Gedaagde heeft op deze aanmelding gereageerd door het incident in zijn

schrijven van 21 mei 2002 niet aan te merken als een dienstongeval, hetgeen meebrengt dat appellante volgens gedaagde nu noch in de toekomst aanspraak kan maken op voorzieningen in verband met eventuele gevolgen van het incident. De omstandigheid dat appellante thans (nog) niet concreet aanspraak maakt op een vergoeding doch eerst om vergoeding wil vragen indien het incident in verband met haar psychische conditie in de toekomst (opnieuw) tot schade zal blijken te leiden, brengt in het oordeel van de Raad geen verandering.

4.3. Vorenstaande overwegingen leiden de Raad tot het oordeel dat gedaagde bij zijn bestreden besluit het bezwaar van appellante tegen het schrijven van 21 mei 2002 ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Genoemd besluit dient derhalve, evenals de aangevallen uitspraak waarbij dit besluit ten onrechte in stand is gelaten, te worden vernietigd.

4.4. Nu gedaagde ten onrechte geen inhoudelijke besluit op het bezwaar van appellante heeft genomen, acht de Raad het aangewezen dat gedaagde daartoe alsnog overgaat.

5. In het vorenstaande vindt de Raad aanleiding om gedaagde op grond van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten van appellante in eerste aanleg tot een bedrag van € 644,- en in hoger beroep tot een bedrag van eveneens € 644,- voor verleende rechtsbijstand.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep:

Recht doende:

Vernietigt de aangevallen uitspraak alsmede het bestreden besluit;

Bepaalt dat gedaagde een nieuw besluit op bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak van de Raad is overwogen;

Veroordeelt gedaagde in de proceskosten van appellante tot een bedrag van € 1.288,-, te betalen door de politieregio Midden en West Brabant;

Bepaalt dat de politieregio Midden en West Brabant aan appellante het door haar betaalde griffierecht van in totaal € 291,- vergoedt.

Aldus gegeven door mr. H.A.A.G. Vermeulen als voorzitter en mr. A. Beuker-Tilstra en mr. J.Th. Wolleswinkel als leden, in tegenwoordigheid van A. de Gooijer als griffier, en uitgesproken in het openbaar op 9 december 2004.

(get.) H.A.A.G. Vermeulen.

(get.) A. de Gooijer.

HD

01.12

Q